

Warszawa, dnia 12 grudnia 2023 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOS-II.420.2.2021.AP.32

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 grudnia 2020 r. Pani [REDAKTOWANE] oraz Pana [REDAKTOWANE] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zmianie lasu na użytek rolny na działkach nr 242 w obrębie Famułki Brochowskie, nr 302 w obrębie Famułki Brochowskie, nr 245 w obrębie Famułki Brochowskie, gmina Brochów, który został przekazany do tutejszego organu przez Wójta Gminy Brochów w dniu 5 stycznia 2021 r.,

odmawiam

określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

W dniu 5 stycznia 2021 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął wniosek Pani [REDAKTOWANE] oraz Pana [REDAKTOWANE] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, który został przekazany do tutejszego organu przez Wójta Gminy Brochów przy piśmie z dnia 23 grudnia 2020 r., znak: OŚ.6220.8.2020. Uzupełnienia ww. wniosku wpłynęły w dniach: 9 kwietnia 2021 r., 21 kwietnia 2021 r., 28 czerwca 2021 r. i 21 lipca 2021 r.

Analiza zebranej dokumentacji wykazała, iż przedmiotowe przedsięwzięcie dotyczy lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa i tym samym potwierdziła – wynikająca z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm., zwanej dalej „ustawą ooś”) właściwość tut. organu.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć wymienianych w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.).

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na zmianie użytku leśnego (LsVI), z przewagą sosny, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o łącznej powierzchni ok. 1,63 ha na użytek rolny, zlokalizowanego na działkach ew. o nr 245, 302 i 242, obręb 0006 Famułki Brochowskie, gmina Brochów. Dla działek objętych przedmiotowym wnioskiem nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W niniejszym postępowaniu Regionalny Dyrektor w dniu 29 kwietnia 2022 r. wydał postanowienie, znak: WOOS-II.420.2.2021.AP.12, którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. inwestycji i ustalił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko na zgodny z art. 66 ustawy ooś i wskazał elementy wymagające szczegółowej analizy. Następnie do tutejszego organu

wpłynęło zażalenie z dnia 16 maja 2022 r. Pani [REDAKTOWANE] i Pana [REDAKTOWANE] na ww. postanowienie. Przedmiotowe zażalenie zostało przekazane do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (zwany dalej „Generalnym Dyrektorem”) celem rozpatrzenia. Postanowieniem z dnia 4 lipca 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.17.2022.SK.15, Generalny Dyrektor uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał kwestię stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko do ponownego rozpatrzenia. Dodatkowo, Generalny Dyrektor w ww. postanowieniu wskazał, iż *teren przedmiotowego przedsięwzięcia jest objęty ochroną krajobrazową i przepisami u.o.p. Oznacza to konieczność weryfikacji, czy względem planowanego przedsięwzięcia zastosowanie mają zakazy i ewentualne odstępstwa wskazane w art. 15 u.o.p. (...) W opinii GDOŚ konieczne jest zbadanie zgodności realizacji planowanego przedsięwzięcia także z przepisami zarządzenia oraz u.o.p. Weryfikacja powyższych kwestii może mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem w przypadku niezgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z przepisami u.o.p., organ zobowiązany będzie do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.*

W świetle powyższego, Regionalny Dyrektor po raz kolejny analizując zgromadzony materiał dowodowy, wziął pod uwagę ww. kwestie wskazane przez Generalnego Dyrektora i stwierdził, co następuje.

Jak wynika z mapy ewidencyjnej gruntów, stanowiącej załącznik do wniosku o wydanie decyzji, a także danych zawartych w Geoportalu Infrastruktury Informacji Przestrzennej, teren przedmiotowego przedsięwzięcia zlokalizowany jest w granicach Kampinoskiego Parku Narodowego oraz obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC140001.

Zgodnie z kartą informacyjną przedsięwzięcia oraz ogólnodostępnymi danymi (geoportal.gov.pl; GoogleEarth) działki inwestycyjne stanowią grunt porośnięty lasem, stanowiąc przyrodniczą całość wraz ze znajdującymi się w sąsiedztwie działkami Kampinoskiego Parku Narodowego i są zaliczone do obszaru ochrony krajobrazowej (zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie zadań ochronnych dla Kampinoskiego Parku Narodowego na rok 2023 – Dz. U. poz. 74).

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, ze zm.), na terenie parku narodowego obowiązuje szereg zakazów, w tym m.in. zakaz niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów. W art. 15 ust. 2 pkt 5 ww. ustawy, wskazany został wyjątek od tej zasady, stanowiący, że zakazy określone w art. 15 ust. 1, nie dotyczą obszarów objętych ochroną krajobrazową w trakcie ich gospodarczego wykorzystania przez jednostki organizacyjne, osoby prawne lub fizyczne oraz wykonywania prawa własności, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego. W świetle art. 5 pkt 8 ustawy o ochronie przyrody, pod pojęciem ochrony krajobrazowej należy rozumieć zachowanie cech charakterystycznych danego krajobrazu. Oznacza to, że działalność objęta zakazami dokonywana przez człowieka na obszarze objętym ochroną krajobrazową jest dopuszczalna, **jeżeli jest ona kontynuacją dotychczasowego sposobu wykorzystania gospodarczego danego terenu przez określony podmiot i nie wpływa na zmianę cech charakterystycznych krajobrazu na tym obszarze.**

Jak już wcześniej wspomniano, zebrany w sprawie materiał dowodowy (wypis z rejestru gruntów, karta informacyjna przedsięwzięcia, w tym dokumentacja fotograficzna w niej zawarta, ogólnodostępne ortofotomapy i mapy topograficzne), jednoznacznie wskazuje, że teren działek inwestycyjnych stanowi użytek leśny, porośnięty drzewostanem głównie sosnowym, objęty wydzieleniami leśnymi niestanowiącymi gruntu Skarbu Państwa (wydz. 03dgjlmr), zatem zmiana użytkowania przedmiotowych działek stanowiłaby zmianę sposobu użytkowania, jak również cech charakterystycznych krajobrazu, co stanowiłoby naruszenie przepisu art. 15 ust. 1 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody.

Wskazać jednocześnie należy, iż myśl art. 15 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii dyrektora parku narodowego, może zezwolić na obszarze

parku narodowego na odstępstwa od zakazów, o których mowa w ust. 1 ww. artykułu, niemniej jednak zgoda taka może być wydana jeżeli jest to uzasadnione:

- 1) potrzebą ochrony przyrody, wykonywaniem badań naukowych, celami edukacyjnymi, kulturowymi, turystycznymi, rekreacyjnymi lub sportowymi lub celami kultu religijnego i nie spowoduje to negatywnego oddziaływania na przyrodę parku narodowego lub;
- 2) potrzebą realizacji inwestycji:
 - a) liniowych celu publicznego,
 - b) celu publicznego o nieliniowym charakterze związanych z ochroną ludności przed powodzią i suszą,
 - c) celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze w celu związanym z zapewnieniem telekomunikacji na obszarze parku narodowego

- w przypadku braku rozwiązań alternatywnych i po zagwarantowaniu kompensacji przyrodniczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, ze zm.). Charakter oraz zakres inwestycji nie jest związany z ochroną przyrody, ani też nie jest związany z potrzebą realizacji celu publicznego. Tym samym przepisy wyżej przytoczonego przepisu prawa nie mają zastosowania. Nie mają również zastosowania przepisy art. 15 ust. 2 pkt 1-4, bowiem inwestycja nie dotyczy wykonywania zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych, prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym oraz wykonywania zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa. Wyjaśnienia co do braku zastosowania art. 15 ust. 2 pkt 5 przedstawiono na wstępie.

W aspekcie powyższego należy nadmienić, że park narodowy jest najwyższą formą ochrony przyrody w Polsce, a podstawę do jego tworzenia stanowi interes publiczny. Z treści art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, wynika, że park narodowy jest obszarem wyróżniającym się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, społecznymi, kulturowymi i edukacyjnymi (...), na którym ochronie podlega cała przyroda oraz walory krajobrazowe. Parki narodowe, jako najcenniejsze obszary przyrodnicze stanowią swoiste refugia (biocentra) dzikiej przyrody w porównaniu do innych (poza rezerwatami przyrody) cennych obszarów przyrodniczych. Zmiana dotychczasowego sposobu użytkowania gruntu, spowodowałaby negatywny wpływ na przyrodę Kampinoskiego Parku Narodowego oraz naruszenie powszechnie obowiązującego prawa.

Z uwagi na fakt, iż realizacja planowanej inwestycji stoi w sprzeczności z zakazem zawartym w art. 15 ust. 1 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody, kierując się zasadą ekonomiki procesowej, tut. organ odstąpił od zbierania dodatkowego materiału dowodowego, pozwalającego na ocenę czy przedsięwzięcie będące przedmiotem postępowania zalicza się do inwestycji znacząco negatywnie oddziałujących na obszar Natura 2000 Puszcza Kampinoska PLC140001.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, Regionalny Dyrektor prowadząc postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W określonym terminie do organu nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o oś dane o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o niniejszej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

W świetle powyższego, Regionalny Dyrektor odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia – zgodnie z wytycznymi Generalnego Dyrektora zawartymi w ww. postanowieniu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora

Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność decyzji.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Otrzymują:

1. Pani [REDACTED]
2. Pan [REDACTED]
3. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa
4. aa

Do wiadomości:

- Dyrektor Zarządu Zlewni w Łowiczu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
ul. Ekonomiczna 6
99-400 Łowicz